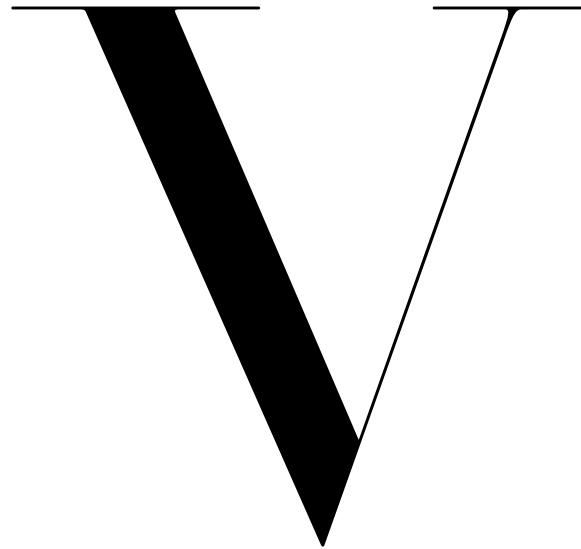

ZBLÍZKA

NECHAT PLYNOUT *čas a prostor*

Text: Gabriela Marešová Foto: Romana Bennet, Adam Michna

V BESKYDSKÉ KRAJINĚ VE STRÁNI MEZI LUKAMI STOJÍ MALÝ ZÁZRAK. NEOKÁZALE HLEDÍ DO KRAJINY, ALE JAKMILE VSTOUPÍTE DOVNITŘ, VÍTE, ŽE JE VÝJIMEČNÝ. NOVÝ PROJEKT MANŽELŮ HRADILOVÝCH V ČELADNÉ JE PŘESNĚ TÍM MÍSTEM, ODKUD NEBUDETE CHTÍT ODJET.

Večery tady jsou dokonalou ozvěnou dřímajících emocí. Pohltní vás ticho, které se odráží od okolních kopců a otevírá prostor nerušeně přemýšlet. Zklidnit se v uspěchané době. Nebo jen tak nezávazně snít. V téhle až intimní atmosféře je vám z nějakého důvodu dobře. Prosklenými stěnami sledujete padající tmu, zatímco vám nad hlavou svítí designový lustr Moon.

Seskočíte z dřevěné lavice a bosýma nohama našlapujete po stovky let starých kamenech. V dále šumí potok a na nebi se houpe skutečný Měsíc. Dokonalý obraz, který si budete ještě dlouho pamatovat. A když odcházíte lehnout si do bílé roubené ložnice, už se zároveň těšíte na ráno, až se proběhnete studenou rosou. Tady, Mezi lukami, čas plyne sám.

Dům na adrese Čeladná 33 leží na úpatí Malé Stolové už od začátku 19. století. Před třemi lety ho během procházky po okolí našla Daniela Hradilová a vdechla mu nový život. Spolu s manželem zbavili budovu zničených trámů i necitlivých zásahů, to byla etapa hrubých prací. Poté přišla na řadu „její“ kreativní část, během níž vytvořila místo, které se hrdě hlásí k historii domu, respektuje ho a zároveň ve své jednoduchosti na něj navazuje. To vše doplňuje nábytek nadčasových linií, často vyrobený na míru.

Daniela umí číst mezi řádky. Intuitivně pracuje se světlem i prostorem. Nechce nic uspěchat, hraje si s detaily, a když se jí v průběhu prací něco nezdá, neváhá a změní to. Řídí se srdcem. Výsledkem přestavby tady ve stráni je dům z kamene a dřeva, který je oslavou jednoduchosti a řemesla. Minimalistický prostor, který vás obklopí a vy si už u vchodových dveří představujete, jak si čtete u okna, čaj si vypijete opření o kamennou zeď a s přáteli budete posedávat na kamenných schodech. Proto se tady hosté cítí jako doma. Dokážou sem přenést své běžné denní činnosti, nic jim nechybí a nic je neruší. Dekorace tady nehledejte. Vše má svou funkci a je součástí prostoru. „Vynechat nedůležité vám umožní zdůraznit to důležité,“ vysvětluje majitelka.

Že má jedinečný cit pro řešení interiérů, jasně ukázala už v jejich předchozím projektu – v Mezi plůtky. Zrekonstruované stavení v tradičním valašském stylu se objevilo ve významných architektonických časopisech, je součástí výběrů butikových hotelů Welcome Beyond nebo The Aficionados (dříve The White Line hotels – pozn. red.),

Jestli má dům Mezi lukami nějaké poznávací znamení, je to lustr od italského designéra Davida Groppiho. Modřínová okna mezitím pouští do prostoru světlo, jedlové trámy lákají k úkrytu a v kuchyni na vás pomrkávají moderní kamna od britských Firebelly Stoves, hned vedle skříněk dánského výrobce Reform. Tady chcete snít, třeba na venkovní posteli s výhledem na nekonečně zelené kopce.

Angelika Taschenová jej před dvěma lety zařadila do svého průvodce Great Escapes Europe a v knize Urlaubsarchitektur Menschen und Häuser pak vyšel velký článek věnovaný Daniele. Hned za portrétem britského architekta Johna Pawsona, který je pro ni velkou inspirací. Trendy doby nesleduje, a jestli při tvorbě z něčeho čerpá, je to cestování po zajímavých místech, ale také osobní vzpomínky a zkušenosti.

Mezi plůtky otevřely před čtyřmi lety a zájemci je téměř okamžitě vybookovali na měsíce dopředu. Do Beskyd přijíždějí i hosté ze zahraničí, jen aby mohli v oceňovaném domě strávit několik dní. Chtějí zažít jedinečnou atmosféru místa, o kterém všude četli. Místa, které jim dá prostor pro snění. Dodnes se někteří pravidelně vrací a s několika se Daniela a její muž Petr sprátelili.

Objekt objevili, stejně jako v případě „Luk“, náhodou. Při jedné z procházek, kdy se vydali do malebného údolí Podolánky, narazili na opuštěné stavení u cesty. Bylo zrovna na prodej a oni okamžitě věděli, že to je místo, kde si splní sen o vlastním hotelu a pobyt tam bude zážitkem. Teď, když přicházíte k hlavnímu vchodu „Plůtků“, vás koruny vzrostlých platanů hýčkají stínem. Minete dívoce porostlé jezírko s lekníny a začnete tohle místo nasávat všemi smysly. Daniela otevírá dveře, vůni levandule střídá hudba a v kuchyni cinká nádobí. O dům se obvykle stará hospodyně Pavla, dnes tu ale velí Petr, který od ní čas od času přebírá zástěru a chystá snídaně s lokálními sýry, uzeninami, domácí granolou a pečivem nebo čerstvě nasbíranými borůvkami. K tomu vám připraví perfektně míchaná vajíčka na másle nebo na sádle, dle přání. Jindy zase hodiny chystá večeri. Hosté ze všech čtyř pokojů pak společně hodují. Nám později večer servíruje hovězí na červeném víně, a než ochutnáme, nervózně přeshlapuje opodál. Je skvělé.

Divadelní scéna

Manželé Hradilovi jsou perfekcionisté, kteří se smíchem přiznávají, že všechno dělají na více než 150 procent. Na Čeladnou se přestěhovali před dvaceti lety z Ostravy. Daniela je právnička, která v sobě ale časem objevila cit a touhu vydat se do světa architektury. Ostatně její otec byl projektant, tak jí to nebylo úplně cizí. Petr je majitelem několika nemovitostí a sběratelem starého umění a protože mají stejné estetické vnímání a touhu věci zjednodušovat, zapojovala se Daniela postupně do různých společných projektů jako designérka. Pracuje jinak než vystudovaní architekti. „Na začátku mám o domě jistou vnitřní představu. Kreslím nahodilé čáry, píšu náhodná slova, trávím hodiny na místě samém, než se všechny detaily dotknou a spojí, aby ožily. Možná jsem blíž umění, divadelní scéně,“ říká.

Základem pro ni jsou silné přírodní materiály, které si dokonale rozumí s jednoduchostí, nenápadné a výrazné zároveň. Sedíme u stolu Mezi lukami a důkaz je všude kolem nás: ručně tesané a drásané dřevěné trámy, bloky masivního dubu jako zahradní nábytek, kameny tvořící podlahu, které střádají ze zapomenutých domů po celém Česku. Také kamenné stěny, které se při konverzi jako jediné zčásti zachovaly, jsou doplněné o kameny z přilehlých luk. Víc se toho bohužel zachránit nepodařilo. „Měli jsme ale velké štěstí, že jsme se dostali do rukou opravdových odborníků z firmy Teslice,“ pochvaluje si Daniela. Věděla, že pracovali na obnově nedaleké památky Libušín, tak je drze oslovila, i když věděla, že rozsahem jde o mnohem menší zakázku. Řemeslníkům se ale projekt i celkový přístup majitelů zalíbily, tak souhlasili. Jedlové trámy z nedalekých lesů opracovali, jako izolaci mezi ně použili ovčí rouno a při jejich skládání nahradili hřeby tesanými klíny. Střecha je také dělaná tradičním způsobem z ručně štípaných šindelů. Samozřejmostí jsou pak dřevěné okapy. Na fasádě je ještě jeden zajímavý detail – nahřívavý a ručně ohýbaný olověný plát, který spojuje dřevěnou část domu s kamennou. Přesně tak, jak se to dělávalo kdysi.

Samotný prostor domu je rozdělený na dvě části. Tam, kde býval chlév, je teď kuchyně. Někdejší průjezd ji spojuje s obývací částí, po stranách je prosklený a nabízí nevídané výhledy na vysázené staré odrůdy švestek a zasetou louku, ze které začátkem srpna vystupuje jasně růžový jetel inkarnát. Ve spodní části jsou ještě dvě ložnice a koupelna, v patře se pak otevírá hůra, hravý prostor s trámy poskytující nečekaná zákoutí k odpočinku i tvorbě. Přemostění nad jídelnou až symbolicky vede k menšímu prostoru, ideálnímu třeba na čtení knih. Oproti prvnímu projektu si zájemci tenthle dům pronajímají celý, což jim poskytne absolutní soukromí.

Rízení firmy už Hradilovi předali nejstaršímu synovi a věnují se teď jen svým dvěma srdcovým projektům. Vlastně třem. Daniela nosí v hlavě totiž ještě myšlenku vytvořit místo, kterému zatím říká Mezi cestami. „Co jsem se naučila Mezi plůtky a Mezi lukami, to tam zúročím,“ plánuje a tajemně na mě pomrkává. Kdy se do toho pustí, zatím neprozradí, ale už teď je jisté, že díky svému jedinečnému rukopisu opět vytvoří místo, které musíte navštívit. Které budete chtít zažít. Protože, jak Daniela říká: „Místo je dokonalé, když ve vás vyvolá pocit či potřebu něco změnit. Nebo jen naději, že tomu tak může být.“ A přesně tyhle pocity v jejích domech mít určitě budete, stejně jako já.

Mezi Plůtky je první projekt manželů Hradilových (na snímku vlevo Daniela Hradilová). Ukrývá se za kamennou zdí, v zeleni. Při přestavbě se drželi tradičního valašského stylu a dbali na řemeslný um. Nabízí ubytování ve čtyřech pokojích, jejichž cena začíná na 4300 korunách za noc, podle sezony. V zahradě na dohled od koupacího jezírka jsou dvě stodoly, které lákají k posezení i za deštivého počasí.

